

PREAFERICITUL PATRIARH AL IERUSALIMULUI SLUJEȘTE SFÂNTA LITURGHIE ÎN REINE NAZARET

Duminică, 6/19 mai 2019, Duminica Slăbănogului, Preafericitul Părinte al nostru Teofil, Patriarhul Ierusalimului, a condus Sfânta Liturghie săvârșită în Biserica Sfântului Mare Mucenic Gheorghe a comunității greco-ortodoxe vorbitoare de limbă arabă din satul Reine, suburbie a Nazaretului.

Împreună cu Preafericitul au slujit Preasfințitul Mitropolit Chiriac al Nazaretului, Preasfințitul Arhiepiscop Aristarh al Constantinei, Arhimandritul Aghiotafit Calist, Părintele Simeon, întâi-stătătorul acestei parohii, alți preoți vorbitori de limbă arabă și Arhidiaconul Marcu. A cântat corul parohiei în arabă și au luat parte la rugăciune numeroși credincioși.

Către aceștia Preafericitul a rostit această predică în limba greacă:

„La Scăldătoarea Oilor zăcea un om în neputință și, văzându-te pe Tine, Doamne, striga: «Om nu am ca, atunci când se tulbură apa, să mă arunce într-însa». Și îndată milostivindu-Se Mântuitorul a zis către dânsul: «Eu pentru tine m-am făcut om, pentru tine m-am îmbrăcat cu trup, și tu zici: Om nu am! Ridică-ți patul tău și umblă!»”, cântă imnograful Bisericii.

Iubiți frați în Hristos,

Evlavioși Creștini,

Hristos Cel Înviat din morți, pârga celor adormiți, cel Întâi-născut al Zidirii și Creator al ei, ne-a adunat pe toți în

această Sfântă Biserică din orașul Reine, ca să prăznuim ziua Paștilor, dar și minunea săvârșită de Domnul prin vindecarea slăbănogului la Scăldătoarea Oilor din Ierusalim, după cum mărturisește Evanghelistul Ioan: „După acestea era o sărbătoare a iudeilor și Iisus s-a suit la Ierusalim. În Ierusalim, lângă Poarta Oilor, era o scăldătoare care se numea pe evreiește Vitezda, având cinci pridvoare. În acestea zăceau mulțime de bolnavi, orbi, șchiopi, uscați, așteptând mișcarea apei. Căci un înger al Domnului se cobora la vreme în scăldătoare și tulbura apa și cine intra întâi, după tulburarea apei, se făcea sănătos de orice boală era ținut. Și era acolo un om care era bolnav de treizeci și opt de ani. Iisus, văzându-l pe acesta zăcând și știind că este așa încă de multă vreme, i-a zis: «Voiești să te faci sănătos?» Bolnavul i-a răspuns: «Doamne, nu am om ca să mă arunce în scăldătoare când se tulbură apa, că, până când vin eu, altul se coboară înaintea mea». Iisus i-a zis: «Scoală-te, ia-ți patul tău și umblă»” (Ioan 5, 1-15).

Explicând porunca dată de Iisus slăbănogului: „Scoală-te, ia-ți patul tău și umblă”, Sfântul Chiril al Alexandriei spune: „Vrednică de Dumnezeu este această poruncă și arată cât se poate de limpede puterea și autoritatea mai presus de om. Căci nu se roagă pentru dezlegarea de boală a celui bolnav – ca să nu pară unora că este și El unul dintre Sfinții Prooroci –, ci ca Domn al puterilor, poruncește cu autoritate să se facă aceasta”.

Cu alte cuvinte, prin minunea vindecării slăbănogului, Iisus arată, pe de o parte, slava Sa dumnezeiască și, pe de altă parte, dovedește că El este Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu, dar și Mântuitorul oamenilor, adică doctorul sufletelor și trupurilor noastre. În plus, arată că „cuvântul Lui era cu putere” (Luca 4, 32). De această putere a lui Iisus s-a încredințat cu mirare poporul, când Hristos a poruncit duhurilor necurate să iasă din cei demonizați, după cum spune Evanghelistul Luca: „Și frică li s-a făcut tuturor și spuneau

unii către alții zicând: «Ce este acest cuvânt? Că poruncește duhurilor necurate cu stăpânire și cu putere și ele ies»". (Luca 4, 36).

Această dumnezeiască putere a arătat-o limpede Hristos prin învierea Sa din morți cea de a treia zi, după cum cântă imnograful Bisericii: „Să se veselească cele cerești și să se bucure cele pământești, că a făcut biruință cu brațul Său Domnul, călcat-a cu moartea pe moarte, Cel Întâi-născut din morți S-a făcut, din pântecul iadului ne-a izbăvit pe noi și a dat lumii mare milă”.

Este limpede, iubiții mei, că Hristos, prin Învierea Sa din morți, S-a arătat stăpânitor și biruitor al morții, al stricăciunii și al păcatului și a eliberat neamul nostru omenesc din pântecul, adică din lăcomia Iadului. De aceea și imnograful nu se limitează la a relata vindecarea minunată a slăbănogului, ci se și roagă doctorului și Mântuitorului nostru Hristos pentru vindecarea sufletului nostru slăbănogit, zicând: „Ridică, Doamne, cu dumnezeiescul Tău ajutor, sufletul meu cel slăbănogit prin păcate de tot felul și prin fapte netrebnice precum odinioară ai ridicat pe slăbănogul, ca, mântuit fiind să strig Ție: Slavă puterii Tale, Hristoase îndurate!”.

Este știut că slăbănogirea, adică boala sufletului, se datorează păcatului și depărtării noastre de Legea lui Dumnezeu, dar și de spital, adică de Biserica Lui. Boala sufletului este rezultat al înrobirii noastre față de patimile de tot felul care vatămă sufletul. De aceea Iisus îi spune slăbănogului: „Iată că te-ai făcut sănătos. De acum să nu mai păcătuiești ca să nu-ți fie ceva mai rău” (Ioan 5, 14). Și, potrivit Sfântului Pavel, „boldul morții este păcatul”(1 Corinteni 15, 56).

Vindecarea sufletului slăbănogit se poate face numai prin harul și mila lui Dumnezeu. „Nu din faptele cele întru dreptate săvârșite de noi, ci după a Lui îndurare, prin baia

nașterii celei de a doua și prin înnoirea Duhului Sfânt” (Tit 3,5). Iată deci de ce imnograful, ca reprezentat al fiecăruia dintre noi, rostește o rugăciune fierbinte către Domnul, pentru ca, prin al Său dumnezeiesc ajutor să ne ridice, adică să ne îndrepteze, precum oarecând pe slăbănogul, sculându-ne din păcatele noastre cele de tot felul și din faptele cel nelegiuite și, ca un Dumnezeu mult-milostiv și atotputernic, să ne dăruiască sănătate sufletească, adică mântuirea sufletelor noastre.

Întrebarea pusă de Hristos slăbănogului din pericopa evanghelică de astăzi: „Vrei să te faci sănătos?” ni se adresează nouă tuturor. Iar slăbănogul după dreptate răspunde: „Doamne, nu am om”. A spus aceasta pentru că nu-L cunoștea pe Mântuitorul lumii. Noi însă, iubiții mei frați, nu avem dreptul să spunem că nu avem om care „să ne arunce în scăldătoare când se tulbură apa” (Ioan 5, 7).

Spunem aceasta deoarece Cuvântul întrupat din Fecioara Maria, Domnul nostru Iisus Hristos este omul desăvârșit, cel mult-milostiv și iubitor de oameni, iar Biserica Lui, adică trupul Lui tainic, este colimvitra duhovnicească, dar și fizică, a cărei apă nu este altceva decât Sfântul Duh al lui Dumnezeu Tatăl „pe Care L-a vărsat peste noi din belșug prin Iisus Hristos Mântuitorul nostru” (Tit 3, 6). Iar Prorocul Ioil spune: „În zilele din urmă [se referă la întruparea și înomenirea lui Dumnezeu Cuvântul, Hristos], zice Domnul, voi turna din Duhul Meu peste tot trupul și tot cel ce va chema numele Domnului se va mântui” (Fapte 2, 17, 21).

Cu alte cuvinte, noi, iubiții mei, avem om, și chiar doctor și tămăduitor Care vindecă orice fel de boală sufletească și trupească, după cum mărturisește Evanghelistul Matei, zicând: „Și Iisus străbătea toate cetățile și satele, învățând în sinagogile lor, propovăduind Evanghelia Împărăției și vindecând toată boala și toată neputința în popor” (Matei 9, 35). De altfel, El Însuși, Domnul nostru Iisus Hristos Cel Înviat ne îndeamnă: „Cereți și vi se va da, căutați și veți

afla, bateți și vi se va deschide. Că oricine cere ia, cel care caută află și celui care bate i se va deschide” (Matei 7, 7-8). Hristos a înviat!

După aceasta Preafericitul a oferit icoana Maicii Domnului spre a fi păstrată în această Biserică.

După Sfânta Liturghie a urmat o reprezentație în sala de festivități a parohiei unde grupul de dansatori înființat de egumenul din Cana Galileei, Arhimandritul Hrisostom, a dansat dansuri naționale.

La amiază Consiliul Comunității o oferit masa în trapeza din sala de festivități a parohiei, unde Preafericitul a rostit această cuvântare:

„El a purtat păcatele noastre în trupul Său, pe lemn, pentru ca noi, murind față de păcate, să viețuim dreptății, cu a Cărui rană v-ați vindecat” (1 Petru 2, 24).

Iubiți frați în Hristos,

Astăzi Sfânta noastră Biserică face pomenirea vindecării săvârșite de Domnul nostru Iisus Hristos cu slăbănogul de la Scăldătoarea Oilor, după cum menționează în Evanghelia sa Sfântul Ioan Teologul (Ioan 5, 1-15).

Vindecarea săvârșită de Hristos cu slăbănogul și cu mulți alți bolnavi, de-a lungul vieții Sale pământești, confirmă faptul că a luat El Însuși asupra Sa păcatele noastre, adică rănila și bolile noastre, și adus pentru acestea, prin trupul Său, jertfă pe Cruce. Aceasta a făcut-o ca să ne elibereze de păcate și ca să trăim în dreptate și virtute. Prin rănila Lui v-ați vindecat, spune Apostolul Petru (Cf. 1 Petru 2, 24).

Această vindecare a dăruit-o Hristos întregului neam omenesc prin Învierea Sa purtătoare de lumină. Mesajul Învierii lui Hristos Cel Răstignit și Înviat îl transmite de-a lungul veacurilor și Biserica elino-ortodoxă, pe de o parte prin păstrarea Sfintelor Locuri, care constituie mărturii nemincinoase ale credinței Creștine, și, pe de altă parte, prin păstoriarea bine-credincioșilor Creștini din Țara Sfântă.

Această moștenire sfântă, adică dumnezeiasca și prețioasa comoară a învățăturii evanghelice a lui Hristos, suntem chemați să o păstrăm ca pe lumina ochilor, mai ales Creștinii care locuiesc în Țara Sfântă și în regiunea mai largă a Orientului Mijlociu, ascultând îndemnul înțeleptului Apostol Pavel care spune ucenicului său Timotei: „Comoara cea bună ce ți s-a încredințat păzește-o cu ajutorul Sfântului Duh Care sălășluiește întru noi” (2 Timotei 1, 14). Și continuă Marele Pavel, sfătuind pe ucenicul său și, firește, pe noi toți, a nu urma celor care au părăsit și au lepădat Biserica lor: „Tu știi că toți cei din Asia s-au lepădat de mine, între care Fighel și Ermoghen” (2 Timotei 1, 15).

Noi, iubiții mei frați, care ne-am vindecat prin rana lui Dumnezeu Însuși, Mântuitorul nostru Hristos, și prin Botez ne-am făcut părtași morții Lui, a Celui Ce a călcat și a biruit moartea stricăciunii și a păcatului, suntem chemați să ascultăm de cuvântul vrednic de crezare al Domnului nostru Iisus Hristos spus slăbănogului: „Iată că te-ai făcut sănătos. De acum să nu mai păcătuiești ca să nu-ți fie ceva mai rău”(Ioan 5, 15).

Cu alte cuvinte, suntem mereu chemați a nu urma celor precum Fighel și Ermoghen.

Hristos a înviat! La mulți ani!

Din partea Secretariatului General

